

Bài Mười Một

Sự hợp nhất thần thượng-phàm nhân của Đức Chúa Trời được-tổng-kết với tín đồ được-tái-sinh – kết quả của việc Christ được Cha tôn vinh bằng vinh hiển thần thượng

Đọc Kinh văn: Lu. 12:49-50; Gi. 12:23-24;
14:2, 10-11, 17, 20-21, 23; 15:1-8, 16; 16:13-16; Khải. 21:3, 22

I. Chúng ta phải thấy rằng trong cả vũ trụ, Đức Chúa Trời chỉ muốn duy nhất một điều, đó là sự hợp nhất hoàn vũ của chính Ngài là Đức Chúa Trời được-tổng-kết với tín đồ được-tái-sinh—Gi. 14:10-11, 20; 17:21, 23; 14:23; Khải. 21:3, 22:

- A. Mối quan hệ của tín đồ với Chúa được mô tả bằng các từ: *sự liên hiệp*, *sự hòa quyện* và *sự hợp nhất*; *sự liên hiệp* nói về sự hiệp một của chúng ta trong sự sống với Chúa, *sự hòa quyện* có liên quan đến bản chất thần thượng và phàm nhân, còn *sự hợp nhất* là các thân vị cư ngụ trong nhau, đồng ở trong nhau—Gi. 15:4-5; 2 Phi. 1:4; Gi. 14:20.
- B. Ba Thân vị của Đấng Tam Nhất Thần thượng là một sự hợp nhất từ cõi đời đời trong cả những gì ba Thân vị là lẫn những gì ba Thân vị làm—c. 10:
1. Ba Thân vị của Đấng Tam Nhất Thần thượng được hợp nhất bằng cách đồng ở trong nhau cách hỗ tương – “Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta”—cc. 10a, 11a.
 2. Ba Thân vị của Đấng Tam Nhất Thần thượng là một sự hợp nhất bởi cùng làm việc như một – “Những lời Ta nói với các anh thì không phải Ta nói từ chính mình, nhưng Cha là Đấng luôn ở trong Ta làm các công việc của Ngài” (c. 10b); “Hãy vì chính các công việc ấy mà tin” (c. 11b).
- C. Công vụ các Sứ đồ 2:23 hàm ý rằng sự hợp nhất thần thượng hoàn vũ này, tức ba Thân vị của Đấng Tam Nhất Thần thượng, đã tổ chức một hội nghị trong cõi đời đời và đồng thuận sai Thân vị thứ nhì của Đấng Tam Nhất Thần thượng bước vào cõi thời gian để trở nên một người hầu thực hiện gia tể thần thượng của Đức Chúa Trời—1 Phi. 1:20; Mi. 5:1; đc. Sáng. 1:26.
- D. Trước khi nhục hóa, sự hợp nhất hoàn vũ này bao gồm ba bên; sau đó, Thân vị thứ nhì của Đấng Tam Nhất Thần thượng đã đem sự hợp nhất hoàn vũ này vào trong nhân tính—Gi. 14:10-11.
- E. Ba Thân vị trong Đấng Tam Nhất Thần thượng đã được hợp nhất trong quá khứ đời đời; Đấng được hợp nhất này đã bước vào cõi thời gian để hợp nhất tất cả những người được chọn của Ngài vào sự hợp nhất của Ngài hầu làm nên một sự hợp nhất thần thượng-phàm nhân hoàn vũ vĩ đại giữa Đức Chúa Trời được-tổng-kết với tín đồ được-tái-sinh—17:21.
- F. Giảng 14:20 khẳng thị rằng Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết và tín đồ được-tái-sinh đã trở thành một sự hợp nhất trong sự phục sinh của Christ:
1. “Trong ngày đó” – trong ngày phục sinh của Con.
 2. “Các anh sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta” (Con và Cha được hợp nhất thành một), “các anh ở trong Ta” (tín đồ được-tái-sinh được hợp nhất vào trong Con và vào trong Cha trong Con), “và Ta ở trong các anh” (Con trong Cha được hợp nhất vào trong tín đồ được-tái-sinh).

3. Chữ *ở trong* của Linh thực tại trong câu 17 (“Linh thực tại...luôn ở với các anh và sẽ ở trong các anh”) là tổng cộng của ba chữ *ở trong* trong câu 20.

II. Sự phóng thích vinh hiển của thần tính Đấng Christ là việc Ngài được Cha tôn vinh bằng vinh hiển thần thượng (12:23-24) trong sự phục sinh qua sự chết của Ngài (Lu. 24:26); sự phóng thích vinh hiển của thần tính Ngài bằng sự sống thần thượng của Ngài là để ném lửa trên đất (12:49-50):

- A. Vinh hiển của thần tính Đấng Christ được giấu kín trong Ngài như trong hạt lúa mì; nhân tính Ngài qua sự nhục hóa của Ngài đã trở thành lớp vỏ để giấu kín vinh hiển của thần tính Ngài với sự sống thần thượng của Ngài—Gi. 12:23-24.
- B. Chúa bị dồn ép và thúc ép, mong được báp-têm bằng một báp-têm là sự chết của Ngài hầu phóng thích vinh hiển của thần tính Ngài cùng với sự sống thần thượng của Ngài qua việc phá vỡ lớp vỏ nhân tính của Ngài—Lu. 12:49-50; Gi. 12:23-24:
1. Ngài là hạt lúa duy nhất chứa đựng sự sống thần thượng của Ngài cùng với vinh hiển thần thượng của Ngài; khi lớp vỏ nhân tính của Ngài được phá vỡ qua sự đóng đinh Ngài thì mọi yếu tố của thần tính Ngài – sự sống thần thượng của Ngài và vinh hiển thần thượng của Ngài – cũng đồng thời được phóng thích.
 2. Bản thể thần thượng vô tận và vô hạn của Ngài cùng với sự sống thần thượng của Ngài, sau khi trải qua sự chết vật lí của Ngài, đã trở nên sự thúc đẩy cho sự sống thuộc linh của các tín đồ trong sự phục sinh.
- C. Sự phóng thích vinh hiển của thần tính Đấng Christ là việc Ngài được Cha tôn vinh bằng vinh hiển thần thượng trong sự phục sinh của Ngài qua sự chết của Ngài; trong đời sống làm người của Ngài, Christ đã cầu nguyện để Cha tôn vinh Ngài, và Cha đã đáp lời cầu nguyện của Ngài—17:1; Công. 3:13; Lu. 24:26.
- D. Sự tôn vinh ấy đã chuyển dời Christ từ giai đoạn nhục hóa sang giai đoạn bao hàm mà trong đó, Ngài là A-đam cuối cùng, đã trở nên Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả trong sự phục sinh—Gi. 1:14; 1 Cô. 15:45b; Phil. 1:19.
- E. Qua sự tôn vinh của Ngài trong sự phục sinh của Ngài, Christ trở nên Con trưởng của Đức Chúa Trời, có cả thần tính lẫn nhân tính (Công. 13:33; La. 8:29); Ngài đã trở nên Linh ban-sự-sống, tức Đấng Christ thể linh (1 Cô. 15:45b; Gi. 20:22); và Ngài đã tái sinh tất cả tín đồ của Ngài thành con cái của Đức Chúa Trời, loài của Đức Chúa Trời (1 Phi. 1:3).

III. Kết quả của việc Đấng Christ được tôn vinh, tức sự phục sinh của Ngài, là sự hợp nhất của tất cả dân được chọn, được chuộc và được tái sinh của Đức Chúa Trời với chính Ngài trong ba phương diện – nhà Cha, cây nho của Con và con trẻ của Linh:

- A. Phương diện thứ nhất của sự hợp nhất của Đức Chúa Trời được-tổng-kết với tín đồ được-tái-sinh trong sự phục sinh là nhà Cha, được hình bóng bởi đền thờ—Gi. 14:2; 2:16-21; 1 Ti. 3:15:
1. Nhà Cha là sự hợp nhất thần thượng và phàm nhân của Đức Chúa Trời đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết được cấu tạo với tuyển dân được chuộc, được tái sinh và được biến đổi của Ngài; tất cả tín đồ trong Christ, được chuộc bởi huyết của Ngài, được tái sinh bằng sự sống của Ngài bởi Linh Ngài, và được biến đổi bằng yếu tố thần thượng bởi Linh ban-sự-sống, là “chỗ ở” trong nhà Cha—Gi. 14:2, 23.

2. Nhà Cha được xây dựng bởi sự thăm viếng liên tục tuyển dân được chuộc của Cha và Con cùng với Linh, Đấng cư ngụ trong tuyển dân được chuộc để trở nên nơi cư ngụ hỗ tương của Đức Chúa Trời Tam Nhất được-tổng-kết và tuyển dân được chuộc của Ngài.
- B. Phương diện thứ nhì của sự hợp nhất của Đức Chúa Trời được-tổng-kết với tín đồ được-tái-sinh trong sự phục sinh là cây nho thật của Con—15:1-8, 16:
1. Là một dấu hiệu về Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, cây nho thật là cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết.
 2. Các nhánh của cây nho là các tín đồ của Christ, những người về bản chất vốn là các nhánh của cây ô-liu hoang nhưng đã được tháp vào cây ô-liu được-vun-trồng (La. 11:17, 24) qua việc họ tin vào Christ (Gi. 3:15); cả cây ô-liu được-vun-trồng và cây nho thật đều tượng trưng cho Christ; do đó, được tháp vào cây ô-liu được-vun-trồng có nghĩa là được tháp vào Christ.
 3. Các nhánh được tháp của cây nho thì đã được tái sinh bằng sự sống thần thượng, được đem vào mối liên hiệp sự sống với Đấng Christ phục sinh, và được hợp nhất với Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết.
- C. Phương diện thứ ba của sự hợp nhất của Đức Chúa Trời được-tổng-kết với tín đồ được-tái-sinh là con trẻ mới [sinh] của Linh—16:13-16, 19-22:
1. Một con trẻ mới, một người mới, được sinh bởi Linh tổng kết trong sự phục sinh; con trẻ mới này, tức người mới, được tạo nên bởi Christ trên thập tự giá bằng cách bãi bỏ trong xác thịt Ngài luật của những điều răn trong các quy định—cc. 21, 13-15; Êph. 2:15.
 2. Con trẻ mới này, tức người mới, được tái sinh bởi Cha cùng với Đấng Christ phục sinh trong sự phục sinh của Ngài và được sinh bởi Linh trong linh của tín đồ—1 Phi. 1:3; La. 1:4; Gi. 3:6b.
 3. Nhóm tín đồ đầu tiên của Christ chịu đau buồn khi Christ ra đi qua sự chết của Ngài chính là người nữ sinh nở, và Christ, Đấng trở lại trong sự phục sinh của Ngài, chính là con trẻ mới sinh để trở nên người mới—16:20-22; Côi. 3:10-11.
 4. Người mới được tín đồ mặc lấy qua sự đổi mới trong linh của tâm trí họ để tổng kết nên Thân thể Đấng Christ—Êph. 4:23-24.

IV. Luôn ở trong Christ, tức nhận Ngài là nơi cư ngụ của chúng ta, và để cho Ngài luôn ở trong chúng ta, tức nhận chúng ta là nơi cư ngụ của Ngài, là sống trong thực tại của sự hợp nhất hoàn vũ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết với tín đồ được chuộc và được-tái-sinh—Gi. 14:2, 10-11, 17, 20, 23:

- A. Luôn ở trong Christ để Ngài có thể luôn ở trong chúng ta là chúng ta sống trong Christ, nhận Ngài là mọi sự của chúng ta; nhận Ngài là nơi ở của chúng ta, nơi cư ngụ đời đời của chúng ta, là kinh nghiệm Christ cách cao nhất và đầy trọn nhất—Thi. 90:1; 91:1, 9; Gi. 15:4-5; Khải. 21:22.
- B. Chúng ta luôn ở trong Christ để Ngài có thể luôn ở trong chúng ta bằng cách yêu Ngài—Gi. 14:21, 23:
1. Bởi yêu Chúa bằng tình yêu ban đầu, chúng ta dâng cho Ngài vị trí đầu nhất trong mọi sự, và chúng ta được hợp nhất vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất để trở nên nơi cư ngụ của Ngài—Khải. 2:4-5; Côi. 1:18b; Gi. 14:21, 23; Êph. 3:16-17; đc. Thi. 27:4.
 2. Khi chúng ta yêu Chúa Jesus, Ngài bày tỏ chính Ngài cho chúng ta, và Cha cùng đến với Ngài để lập chỗ ở với chúng ta để chúng ta vui hưởng; chỗ ở này là chỗ ở hỗ tương

mà tại đó Đức Chúa Trời Tam Nhất luôn ở trong chúng ta và chúng ta luôn ở trong Ngài—Gi. 14:23.

3. Càng yêu Chúa, chúng ta sẽ càng có hiện diện của Ngài, và càng ở trong hiện diện của Ngài, chúng ta sẽ càng vui hưởng mọi sự Ngài là cho chúng ta; sự khôi phục của Chúa là khôi phục lòng yêu Chúa Jesus—1 Cô. 2:9-10; Êph. 6:24.

C. Chúng ta luôn ở trong Christ để Ngài có thể luôn ở trong chúng ta bằng cách tiếp xúc với lời bất biến trong Kinh văn ở bên ngoài chúng ta và lời hiện tại là Linh ở bên trong chúng ta—Gi. 5:39-40; 6:63; 2 Cô. 3:6; Khải. 2:7:

1. Nhờ lời thành văn ở bên ngoài, chúng ta có sự giải thích, định nghĩa và diễn đạt Chúa huyền nhiệm, và nhờ lời sống động ở bên trong, chúng ta có kinh nghiệm Đấng Christ luôn-ở và có hiện diện của Chúa thực-tiễn—Êph. 5:26; 6:17-18.

2. Nếu chúng ta luôn ở trong lời thành văn bất biến của Chúa thì lời sống động tức thì của Ngài sẽ luôn ở trong chúng ta—Gi. 8:31; 15:7; 1 Gi. 2:14.

3. Bằng cách này, chúng ta chầm rể hướng xuống vào trong Christ là đất trồng của chúng ta, đất của chúng ta, và kết trái hướng lên để Cha được tôn vinh—2 Vua. 19:30; Ês. 37:31; Gi. 15:7-8.

4. Chúng ta luôn ở trong Ngài và lời Ngài luôn ở trong chúng ta để chúng ta có thể phát ngôn trong Ngài và Ngài có thể phát ngôn trong chúng ta hầu xây dựng Đức Chúa Trời vào trong con người và con người vào trong Đức Chúa Trời—c. 7; 2 Cô. 2:17; 13:3; 1 Cô. 14:4b.

5. Mỗi sáng, chúng ta cần được thánh hóa bằng cách chạm đến Lời và để cho Linh chạm đến chúng ta hầu chúng ta ra khỏi chính mình, chỗ ở cũ của mình, mà vào trong Đức Chúa Trời Tam Nhất, chỗ ở mới của chúng ta, nơi có tính chất một đồng ở trong nhau của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Gi. 17:17, 21; Êph. 5:26.

V. Giê-ru-sa-lem Mới là sự hợp nhất chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết với Hội thánh ba phần được tái sinh, được thánh hóa, được đổi mới, được biến đổi, được đồng hóa và được vinh hóa—Khải. 21:3, 22:

A. Giê-ru-sa-lem Mới là một người tập thể, một Thần-nhân tập thể vĩ đại; người tập thể này là một cặp vợ chồng – Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình kết hôn với con người ba phần được biến đổi; đây là Linh và cô dâu được liên hiệp, được hòa quyện và được hợp nhất với nhau thành một thực thể—22:17a.

B. Đức Chúa Trời là ba – Cha, Con và Linh – một người tập thể; chúng ta, hàng triệu tín đồ, cũng là một người tập thể; hai người này hiện đang ở trong nhau—Gi. 14:20-21; 15:5; 1 Gi. 4:15-16.

C. Chúng ta là nhà trại của Đức Chúa Trời để Ngài cư ngụ, và Đức Chúa Trời là đền thờ để chúng ta cư ngụ – chỗ ở hỗ tương của Đức Chúa Trời và con người—Khải. 21:2-3, 22-23; Thi. 90:1; 27:4; Phục. 33:27.

D. Giê-ru-sa-lem Mới là nhà trại của Đức Chúa Trời, và trung tâm của nhà trại này là Christ như là ma-na giấu kín; phương cách để được hợp nhất vào trong sự hợp nhất thần thượng-phàm nhân hoàn vũ này, tức chỗ ở hỗ tương của Đức Chúa Trời và con người, là ăn Christ là ma-na giấu kín—Khải. 21:3; Xuất. 16:32-34; Hê. 9:4; Khải. 2:17:

1. Christ là ma-na giấu kín ở trong Đức Chúa Trời Cha là bình bằng vàng; Cha ở trong Christ là Hòm với hai bản chất của Ngài, thần tính và nhân tính; và Christ là Linh nội

cư sống trong linh được tái sinh của chúng ta để trở thành thực tại của Nơi chí thánh – điều này có nghĩa là Con ở trong Cha, Cha ở trong Con, và Con như là Linh tức thực tại của Nơi chí thánh.

2. Chúng ta không nên kết hiệp với thế giới – chúng ta nên được hợp nhất vào trong Giê-ru-sa-lem Mới bằng cách ăn Christ là ma-na giấu kín; khi ăn Ngài, chúng ta sống bởi Ngài trong sự hợp nhất vĩ đại này, mà ngày nay điều đó là Thân thể tập thể của Christ và điều đó cuối cùng tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới.
3. Thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, là mục tiêu gia tể đời đời của Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời duy nhất cuối cùng được mở rộng thành một thành phố vì sự mở rộng và biểu lộ đời đời của Ngài như là sự hợp nhất thần thượng–phàm nhân vĩ đại hoàn vũ.